

*

„По цѣлото земно кълбо, въ рѣкитѣ и недра-
та на моретата, въ лѣсоветѣ, по полетата и нивята,
въ пустинитѣ, въ студенитѣ снѣжни страни, по край-
брѣжията на океанитѣ и ледовититѣ морета—навсѣ-
кжде сѣществува непрекъснатата, ужасна борба за жи-
вотъ, въ която при всѣки мигъ падатъ съ милиарди
жертви. Всѣкичасно, деня и ноща, животните сѣ
изложени на постоянни преследвания едни — други.
Въ това време, когато мрѣзната, шарана, жабата, гу-
щера, славея, чучулигата, яребицата, лѣстовицата пре-
следватъ нѣкой червей, муха или нѣкоя бубулечка,
задъ гърбътъ имъ дебнятъ и внезапно налитатъ хищ-
нитѣ имъ неприятели: ракътъ, щуката, змията, буха-
лътъ, ястреба, сокола, порътъ, лисицата и др.“.

*

Живота е вѣчна борба.

Живитѣ твари нѣматъ спокойствие нито единъ
моментъ. Унищожението помежду имъ е така голѣмо,
че бихме помислили, жива душа не би останала на
земята. Но явно е, че това не е така. Въ вѣчната си
борба—унищожение помежду си, животните все пакъ
оставатъ, не загиватъ всички. Нѣщо повече, застра-
шително се наплодватъ — увеличаватъ броя си.

Въ жестоката борба помежду си — борба за
животъ, много отъ дивитѣ животни устояватъ, пре-
живяватъ и съ още по-голѣма сила започватъ да се
размножаватъ и даватъ поколения потомци.

За да устоятъ спремо многобройнитѣ си не-
приятели и мжнотии въ живота, животните иматъ
много срѣдства за защита.

Така едни сѣ приспособени силно да бѣгатъ:
сърни, диви кози, газели, диви биволи, коне, зебри
и пр.; други виждатъ отъ хиляди метра далечина:
орли, соколи и др. Трети чуватъ и най-малкия шумъ
и надушатъ и най-слабитѣ миризми отъ далечно раз-